

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Îmi fac coborârea prin cuvânt de lângă Tatăl lângă poporul cuvântului Meu cel de azi în mijlocul neamului român, că e sărbătoare între cei din cer, sărbătoarea îngerului Tatălui, căci Tatăl Meu Savaot l-a trimis pe Ioan Botezătorul, pe îngerul Său, după cum este scris, să-Mi gătească slăvită calea Mea spre oameni după ce M-a botezat el în râul Iordan ca să Mă arăt apoi oamenilor Dumnezeu adevărat și mărturisit de Tatăl, Care M-a trimis, cu înger vestitor înaintea Mea mergând.

Sunt Domnul Iisus Hristos și vin la tine cu îngerul Tatălui, poporul Meu, și le spun tuturor că Tatăl Savaot a zis și a scris despre Mine și despre Ioan: *«Iată, Eu trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu, care va pregăti calea Ta înaintea Ta»*, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, spun așa: Iată, Eu trimit pe îngerul Meu, pe poporul Meu înaintea feței Mele, care-Mi pregătește calea Mea înaintea Mea. Amin.

O, poporul Meu de la izvor, tu ești suita care Mă întâmpină când vin din cer cu sfinții în cuvânt de Duh Sfânt și-Mi dai onorul ca Unui Împărat, Îmi dai primirea prin credința ta în venirea Mea cea de azi, iar Eu apoi Mă împart oamenilor credincioși ca să-i hrănesc pe ei, căci aceștia se hrănesc cu tot cuvântul care iese din gura Mea și îl așteaptă cu dor, și iată, te hrănesc pe tine și le fac parte la masa Mea cu tine și mănâncă ei cu Mine și cu tine la masă, măi poporul Meu. O, dulce Îmi este grăirea când vin și-ți grăiesc! Ca un părinte dulce grăiesc cu tine și se miră cei îndărătnici de vorbirea Mea cu tine, se miră și se tot miră de ce vorbesc Eu așa dulce cu tine, dar ce să le fac dacă ei sunt necredincioși, dacă ei uită că Eu am lăsat scris în Scripturi că Eu îi voi mângâia în Ierusalim la pieptul Meu pe cei ce se vor bucura de izvorul venirii Mele la sfârșit de timp când albia cuvântului Meu va da pe deasupra de slava lui, de venirea Mea cu slavă în cuvânt de Duh Sfânt ca să-i hrănesc pe cei ce se împruncesc ca să vină la Mine, căci a unora ca aceștia stă gata să se arate împărăția Mea și să fie ea a lor.

Mă slăvesc în cuvânt de sărbătoare, căci duhul omului credincios are nevoie de hrană multă și bună ca să crească Dumnezeu în inima lui. Se duc oamenii pe la mănăstiri și pe la biserici, se duc alergând, dar nu găsesc ei ceea ce găsesc la masa Mea de azi cu poporul Meu cel din români cules de Mine ca să-Mi fie popor la venirea Mea cea de azi cuvânt pe pământ.

Voi, cei care Mă căutați ca să Mă găsiți, cutreierând peste tot pe unde auziți că ar fi să-Mi arăt Eu slava sau că lucrez mai cu putere, vă grăiesc vouă acum prin acest cuvânt și vă spun că Mi-e tare milă de voi. Voi vă duceți pe la mănăstiri, pe la biserici, pe la locuri vestite din unii în alții că sunt Eu lucrând, dar nu găsiți ceea ce găsiți aici, la masa Mea cu poporul Meu, și plecați de pe acolo tot sleiți cu sufletul din voi, tot arși de sete, tot neajutorați, ba vă mai și încântați de ușurătatea cu care se prefac că sunt de partea Mea cei ce sug sufletul din voi pentru slava lor cea de la oameni și de la voi cu vârf și îndesat în punga lor, căci voi sunteți dajnici lor și dați dajdie și la Cezar, dajdie și la biserici, căci numai fiii acestora sunt scutiți de dajdie, dar nu și voi. Mi-e milă de voi ca de oile fără păstor, fără înfiere, și vă ies în cale cu hrană din cer și cu părintească mângâiere, numai să fiți voi credincioși cuvântului Meu, care vă mângâie pe voi, cei ce căutați după Dumnezeu ca să-L aflați pe El. Le spun slujitorilor de biserici că n-au milă de voi, n-au milă de cei ce caută după Dumnezeu cu sufletul ars de dor. Ba pe aceia îi au și mai rău la inimă, căci ei au nevoie de supuși, de dajnici pentru orice ar da să-i ajute ei pe oameni.

Bat la ușa voastră cu Ioan, Botezătorul Meu, o, slujitori de biserici! Deschideți-Ne Nouă! Am ieșit din carte ca să întăresc și să înnoiesc lumea cu tot cuvântul ieșit din gura Mea și care este împlinitor. Am ieșit din carte și grăiesc mai departe, că nu e grăirea Mea numai cât cartea Scripturii și atât. Vă înșelați dacă așa dați să credeți și să ziceți unii altora așa. Am ieșit din carte

și grăiesc cu multul, că nu putea cartea să Mă cuprindă în ea cu grăirea Mea toată, căci Eu grăiesc mai departe și grăiesc mult cât râul care nu stă din izvorârea sa, râul cel așa făcut de Tatăl ca să nu stea din cursul lui cel mult, și nu cât șuvița care curge din apa de ploaie, o, nu așa, căci râul Meu de cuvânt izvorăște din cer, din gura lui Dumnezeu, că Domnul este izvor curgător, nu este apă stătătoare cum dați voi să-Mi puneți stăvilă cuvântul Scripturilor Mele, și mai mult să nu mai grăiesc, mai mult de atât pe pământ. Iată, Eu trimit pe îngerul Meu, pe poporul cuvântului Meu cel de azi îl trimit cu carte spre voi, căci în mijlocul lui Îmi las grăirea Mea cea de azi peste pământ. Vreți, nu vreți, credeți sau nu, ascultați glasul Meu de peste voi, căci Eu vă întreb pe voi de viața oilor Mele. Fiți înțelepți, căci oile Mele sunt cele care ascultă de glasul Meu și merg după Mine, iar voi dați cu bățul în ele ca să nu asculte, ca să nu creadă, ca să nu vină după Mine. Eu însă le hrănesc, nu le jupuiesc așa cum le faceți voi, ci le mângâi durerea și le dau darul credinței și îngrijesc de viața lor, de mântuirea lor, căci am venit atunci și acum în lume ca să aibă oile viață și din belșug să aibă, căci cuvântul Meu are viață în el și mereu viață, mereu hrană pentru viața lor. O, nu se va opri izvorul cuvântului Meu din curgerea lui și va inunda el cu bucurie și cu mângâiere multe inimi zdrobite de timp și de dureri, iar vouă vi se va cere aspră socoteală pentru ceea ce ați dat voi să fiți pe pământ și pentru cât ați lucrat după cum v-ați ales să fiți. O, păcat de dragostea Mea care curge pe jos și nu vă aplecați după ea ca să nu se piardă când ea vine să vi se dea vouă spre iertarea păcatelor! Păcat de voi că v-ați ales să vă numiți slujitori lui Dumnezeu și nu dați să înțelegeți ce așteaptă de la voi această numire de slujire! Privesc la voi cum dați tot mereu să ridicați locașuri de închinare înaintea oamenilor ca să vadă ei unde să vină spre voi, dar Eu, Domnul, vă voi întreba pe voi de viața oilor, nu de zidiri pentru ele. Vine ziua să dați înapoi ceea ce ați luat de la supușii voștri, de la dajnicii voștri în nume de lucrare de biserică, și nu veți avea vremea pe care a avut-o Zahau ca să vă spălați de păcat. O, ce veți face voi?

O, ce vom face, Botezătorule al Meu? Cum să-i trezim la temere de Dumnezeu pe cei ce n-au habar de acest răspuns înaintea Mea?

— O, Doamne Mieluș, o, milosule Doamne, eu ca și atunci strig și la fel grăiesc: «Iată, securea stă la rădăcina pomilor, și tot pomul care nu are roadă bună se taie și se aruncă în foc». Amin.

Iată, slujitorii de biserică nu au rod, Doamne, pentru Tine, nu au ucenici sfinți Ție, ci au ca și ei ucenici, dar fiii cei lucrători Ție ai poporului cuvântului Tău cel de azi, au aceștia pentru Tine ucenici frumoși, hrăniți din gura Ta cu dulcele Tău cuvânt și ai de la ei rod bun și-Ți faci cu ei lucrarea Ta cea după adevăr lucrare, căci prin slujitorii de biserică n-ai avut ce să culegi și să ai deoparte popor ales. Durerea noastră își găsește alin în mijlocul fiilor poporului Tău cel credincios venirii Tale de azi, că dacă pe ei nu i-am avea, unde am mai nădăjdui să avem rod și să ieșim la capăt bun cu lucrarea Tatălui, cu înnoirea a toate dintr-un sămburel mic, din sămânță nouă, din poporul cuvântului Tău, Doamne? N-avem ce să le mai facem și ce să le mai dăm slujitorilor de altare. I-am tot strigat, și Tu, și noi, sfinții Tăi. Ei au altă lucrare de lucrat, iar noi va fi să înnoim din temelii biserică Ta și pe fiii ei, și pentru care Tu ai pus sămânță la însămânțat, că nu putem pune petec nou la haină veche și nici petec vechi la haină nouă, ci totul nou va fi, căci așa este scris. O, nu putem pune vinul cel nou în butoaie vechi și nespălate și nereparate și neînnoite, ci punem în vase noi vinul cel nou, căci așa este scris, și va ieși un foc din mijlocul slujitorilor de altare și-i va mistui pe ei focul acesta, iar cine din ei vor scăpa prin foc, aceia se vor curăți, se vor înnoi și vor înnoi pe mulți, dar mai este un picuț de răbdare și de așteptat până se va umple între ei cupa fărădelegii și va da pe deasupra și se va vedea aluatul ei și se vor mira mulți dintre ei că n-au voit să primească din partea Ta mâna cea întinsă după ei ca să-i ridici pe ei din pieirea lor, din minciuna sub care ei dau să Te ascundă pe Tine ca să se arate ei ai Tăi oamenilor. Pe vremea mea când Ți-am pregătit calea ca să Te arăți apoi Dumnezeu slăvit, eram cucernic în cuvânt cu cei cucernici și-i povățuiam pe ei spre duhul drep-

tății și al nădejii și al credinței și al iubirii de Dumnezeu, dar eram aspru și drept cu cei fățarnici și le spuneam celor mincinoși prin fața lor cea de deasupra, le spuneam lor că sunt pui de vipere și șerpi, că nu-l urmau ei pe Avraam cu care se lăudau, căci dacă l-ar fi urmat Te-ar fi cunoscut ei și pe Tine atunci, așa cum Avraam Te-a cunoscut și Te-a urmat când i-ai grăit lui din cer, căci grăiai cu el așa cum grăiai cu mine în inima pustiei și mă învățai toate, așa cum ai dat să-i grăiești și lui Adam în rai, dar el Te-a înșelat așa cum Te înșeală toți slujitorii de biserică, care duc lumea cu vorba, căci nu sunt ei păstori de oi, fiindcă altceva înseamnă și lucrează lucrarea cea de păstor.

O, ce frumos rai am avut eu în inima pustiei, Doamne! Judecată scrisă pun eu acum în cartea Ta pentru tot omul care nu vrea să creadă că oricine voiește poate să se hrănească cu tot cuvântul care iese de la Dumnezeu peste el. Duhul Tău m-a învățat toate, ca pe Adam în rai. Mi-ai îndumnezeit ființa așa cum a fost voia Ta și mi-am hrănit trupul ca un om, așa cum a fost voia Ta, o, Doamne, dar ca în rai l-am hrănit, și nu ca pe pământ, și am ajuns cu lucrul meu cel pentru Tine până la botezul Tău la Iordan și până la uceniciei mei și ai Tăi apoi și până la Irod apoi, o, Doamne, și apoi iarăși la Tine, în cer, slujit mereu de îngeri, căci alți însoțitori eu nu am avut, fiindcă viața mea de om a fost viață de inger, și cu îngerii am petrecut și ei mi-au fost frați.

Le spun oamenilor toți și le spun lor că mâncarea pe care și-o tot împodobesc ei cu de toate, nu-i hrănește ea pe ei, ci îi înfometează ca să tot mănânce din ea și să-și piardă vremea și viața mâncând.

O, sărăcuților de voi, cum să vă ajut să știți ce este viața? Vă spun vouă: căutați mai întâi împărăția cerurilor, și apoi pe celelalte, că altfel nu veți scăpa de truda cea pentru hrană decât după ce treceți cu trupul. A venit pe pământ vremea să aveți nevoie de Dumnezeu, nu de mâncare, iar voi nu pricepeți aceasta. Iată-L pe Domnul, vine cuvânt pe pământ la voi, iar voi nu pricepeți aceasta, fiindcă păstorii care stau peste voi vă țin sub bățul lor de peste voi ca să vă țină sub supunere, că le sunteți dajnici, dar Domnul are ca toiag de păstor cuvântul Său cel dulce și vă dă din gura Sa, din Duhul Său vouă ca să înviați la glasul Său de păstor și să prindeți nădejde. Fiți înțelepți, ca să știți să cunoașteți pe Domnul, Care vine să-Și curețe aria și să-Și strângă în poala Sa grâul, iar pleava s-o dea pe foc, o, și grâul este puțin, dar a pus Domnul l-a prăsit și va fi semănătură nouă și sfântă și nu va fi Domnul lipsit de rod.

Vă spun vouă, copii fără păstor, căutați să luați pe Domnul de Păstor, că El vine din cer la voi ca să vă hrănească pe voi, căci hrana pe care voi o faceți ca s-o mâncați vă înfometează mai mult. O, dacă ați învăța de la Domnul cum să vă hrăniți trupurile voastre! O, dacă ați învăța de la mine așa cum eu m-am hrănit, că eu am mâncat hrană curată și cu viață în ea și-mi ținea de saț trupului și mi-l odihneam de hrană, nu mi-l oboseam dându-i mereu, căci trupul are o lege sfântă prin facerea lui cea de la Dumnezeu, dar omul a călcat peste ea și a strivit-o, iar mâncarea pe care el o mănâncă îl înfometează și nu-l hrănește pe el. Când să mănânce trupul atâta hrană câtă îi dă omul? Iată, mâncarea îl muncește pe om, căci omul nu are înțelepciune ca să priceapă cu ea legea vieții lui cea de la Dumnezeu.

Grăiesc în mijlocul poporului Tău, Doamne, și spun tuturor că omul este mult prea greșit și că mereu greșește, săracul, și că are nevoie de multă doctorie pentru vindecare, de multă dojană și mereu dojană, numai că lui aceasta nu-i place, o, nu-i place și nu-i priește dojana, și vai celor fără de dojană mereu peste ei, vai celor ce nu caută pe cineva care să le ajusteze mereu viața, mereu purtarea, mereu greșeala să le-o pedepsească și ca să-și cunoască ei nimicnicia înaintea Ta! Mai înțelept este pruncul mic, care se supune celor ce-i dau lui trup pe pământ, mai înțelept este unul ca acesta decât omul care crește și se face lui însuși potrivnic, căci pruncul mic este înțărcat apoi de cei ce i-au dat lui trup, dar omul care se face mare prin păcat nu se mai lasă înțărcat, nu se mai lasă scăpat de păcat, nu mai are făcător ca să-l învețe să-și înțarce trupul și păcatul, ca să nu mai sugă păcatul din el și el din păcat, iar împărăția cerurilor așteaptă lângă om să-l cuprindă în ea, să-l nască pe om din cer, nou-născut să-l facă pe om, căci omul este

muncit de păcat și-i trebuie naștere din nou. Ce pedeapsă îi mai trebuie omului? Nu-l pedepsește pe el îndeajuns păcatul? Caută, omule, să scapi de sub păcat, caută cât el mai poate peste tine, luptă-te să-l biruești, omule, și dăruiește-te Domnului spre învierea ta! Amin.

O, Doamne, scapă-l pe om de păcat! Ia moartea aceasta de pe pământ și din om, din mintea și din inima omului și din toate dorurile lui! Rupe din Tine și dă oamenilor, ca să fie ei din Tine apoi și ca Tine să fie oamenii, că iată cât îl biciuie pe om păcatul! Facă-se voia Ta peste oameni, precum în cer așa și pe pământ, căci eu Te rog aceasta, și are chipul cel mai curat rugăciunea mea înaintea Ta! Amin.

— Eu, Domnul și Învățătorul tău Cel de sus, ascult glasul tău cel curat, Botezătorule al Meu, căci ai descoperit atunci oamenilor că apa spală de păcat trupul omului, iar Duhul Meu și sângele Meu spală de păcat sufletul lui, așa cum focul curățește și arde orice stricăciune sau uscăciune de pe pământ.

Eu, Domnul, am grăit în ziua aceasta în mijlocul tău cu Ioan Botezătorul Meu, o, poporul Meu. Să iei, tată, această grăire și s-o împarți la toți care se hrănesc din cer cu tot cuvântul care iese din gura Mea în mijlocul tău spre hrana sufletelor lor și spre curățirea trupurilor lor. O, măi poporul Meu, omului îi trebuie multă dojană, tată, multă învățătură și multă dojană, căci el greșeste mereu, numai că această binefacere nu-i place lui și nu-i priește inimii lui, și vai celor fără de dojană mereu peste ei și care nu caută pe cineva care să-i curețe mereu de greșala lor și să le-o pedepsească! O, să nu fugi de certare, fiule, că e mai ușor așa, tată, e mai bine așa pentru tine decât atunci când va fi durerea cea mare peste mulți.

Pace ție, poporul Meu, și să iubești dreptatea, că a Mea este dreptatea, căci omul n-o are pe ea nici când i se pare că are dreptate împotriva altui om vinovat!

Pace ție, Ierusalime, și să te îndeletnicești cu slava acestui nume mare și cu lucrarea ei, că mare nume ți-am dat să porți!

O, pace ție, măi poporul Meu, de la Duhul Meu și de la Ioan Botezătorul, ucenicul Meu cel mai sfânt, cel mai viu, cel mai ceresc între cer și pământ, și de la care tu trebuie să înveți viața Mea în tine, viața ta în Mine, viața, poporul Meu, căci așa cum cu el am grăit în pustie și l-am pregătit și l-am învățat pas cu pas înțelepciunea și grăirea și tainele toate, așa grăiesc Eu, Domnul, azi cu tine și-ți dau să știi și să poți ca Dumnezeu și tot mai mult să poți; să poți să fii bucuria Mea și mângâierea Mea și nădejdea Mea cea pentru Tatăl, căci Tatăl lucrează cu tine prin Mine, iar tu să fii asemenea Mie între Mine și om, ca să aducem Tatălui rod mult, rod viu, rod nou, căci toate, toate, se vor face noi, o, poporul Meu, o, Ierusalime nou, locașul Meu cel sfânt de azi, spre care îngerii și sfinții vin când Eu la tine vin. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2011